

den nye Fabriklov, som vi vedtog i forrige ordinære Rigsdagssamling.

Den gældende Lov, Ulykkesforsikringsloven for industrielle Arbejdere, bestemmer i § 4 A, at Driftsulykker af alle Slags i Fabrikker og Værksteder, som er underkastede Tilsyn ifølge Maskinbeskyttelsesloven af 1889, indgaar under Arbejdsgiverens Ansvar, og i § 4 B (i Forbindelse med § 1), at Driftsulykker i andre Virksomheder, altsaa saadanne Ulykker, der indtræffer udenfor Fabrikker og Værksteder, indgaar under Arbejdsgiverens Ansvar, for saa vidt Virksomheden er underkastet Tilsyn ifølge den nævnte Maskinbeskyttelseslov af 1889, men kun for Ulykestilfælde, der skyldes de saaledes under Tilsyn stillede Driftsmidler. Der er nu foreslaaet i Stedet for § 4 A følgende Bestemmelse, at Driftsulykker af alle Slags, som indtræffer i Virksomheder, der er undergivne samtlige Bestemmelser om Tilsyn i den nye Fabriklov, medfører Ulykkesforsikringspligt for Arbejdsgiveren, og jeg mener, at dette maa siges at ramme den tidligere Lovs Hensigt. Der bliver ganske vist inddraget visse nye Virksomheder, fordi den nye Lov ogsaa omfatter Virksomheder, der gaar noget ud over, hvad der almindeligvis forstaaes ved Fabrikker eller Værksteder, men det maa efter min Mening bifaldes, at der ogsaa til disse Virksomheder knyttes Forsikringspligt, da de uimodsigeligt maa ligestilles med Fabrikker og Værksteder. Jeg vil derfor anbefale Ændringen til den gældende Lovs § 4 A, Nr. 1, til Tingets Vedtagelse.

Hvad angaar Ændringen til § 4 B, som drejer sig om Forsikringspligten for Ulykestilfælde ved Maskineri i Virksomheder, som ikke er undergivne alle Fabriklovens Bestemmelser, maa det bifaldes, at Bestemmelsen, saaledes som det er foreslaaet, og som Tilfældet er med den gældende Lov, indskrænkes til at gælde Ulykestilfælde ved Maskiner, der drives ved mekanisk Kraft, altsaa ikke ved Vand, Vind eller dyrisk Kraft, da det ikke ved denne Lejlighed er Opgaven at reformere den gældende Lov, men at bringe den i Samklang med den i Foraaret vedtagne Fabriklov, hvilket ogsaa udtales i Bemærkningerne.

Men desto større Anledning forekommer der mig at være til at gøre opmærksom paa, at der paa en anden Maade paa dette Punkt foreslaas ikke blot en betydelig Udvidelse, men ogsaa en Ændring i principiel Henseende, som bryder med den

gældende Ulykkesforsikringslov. Dennes Bestemmelser om, at *de paagældende Virksomheder skulle være undergivne Tilsynet*, foreslaas nemlig ikke optaget i det foreliggende Lovforslag. Det siges i Bemærkningerne, at Grunden dertil er den, at man har ønsket en tilstrækkelig klar Regel, nemlig en saadan, at derved alle paa Landjorden mekanisk drevne Maskiner bliver medtaget, og det gøres saa gældende, at de bør medtages uden Hensyn til, om de faktisk er under Tilsyn eller ikke, fordi det ofte kan undgaa Tilsynets Opmærksomhed eller Kundskab, at der anvendes en Maskine med mekanisk Drivkraft et eller andet Sted. Jeg maa dog her indskyde, at i Fabrikloven er truffet alle Foranstaltninger, som kan træffes, og de er efter min Mening fuldt tilstrækkelige til, at Fabriktilsynet til enhver Tid kan vide, hvor saadanne Maskiner findes, idet baade Elektricitets- og Gasværker har Anmeldelsespligt, altsaa har at gøre Anmeldelse om, hvor de leverer Elektricitet eller Gas til et saadant Brug. Imidlertid, man mener, at det alligevel kan undgaa Tilsynets Opmærksomhed, at saadanne Maskiner hist og her kan findes, og derfor har man udeladt den Bestemmelse, at Forsikringspligten kun omhandler de Virksomheder, hvor der er Maskiner under Tilsyn. Men Følgen af, at dette vedtages, vil blive, at et meget stort Antal Arbejdsgivere komme ind under Ansvarsloven uden faktisk at vide noget derom, før der indtræffer et Ulykestilfælde ved deres Maskine, og saa vil de paagældende, som ofte vil være ganske smaa Arbejdsgivere, Skrædere, Skomagere, Indehavere af Systuer, Urtekræmmere med Kaffemøller og lignende, som maaske anvende en ganske lille Kraft i en Maskine af den Beskaffenhed, som Fabriktilsynet slet ikke vil tage noget Hensyn til, selv om de kommer til Kundskab om dens Eksistens, kunne komme meget galt af Sted. Hidtil har Hvermand kunnet vide, om han havde Ansvar efter Loven eller ikke, efter som hans Maskineri stod under Tilsyn eller ikke. Det var en Ting, man lagde den største Vægt paa i sin Tid, at der skulde være fuld Sikkerhed og Vished hos de paagældende om, hvorvidt de faldt ind under Ansvarsloven eller ikke. Nu har man altsaa ment at kunne lade denne Restriktion falde bort. Jeg er derfor ikke uden Betænkelighed ved denne principielle Ændring i det bestaaende, og jeg føler mig ikke ganske sikker paa, at den højtærede Indenrigsminister ved for-